

אגרת הקדש

ג וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו.
 ודרשו רז"ל מה שריון זה כל קליפה
 וקליפה מצטרפת לשריון גדול אף צדקה כל פרוטה
 ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול. פי' שהשריון עשוי
 קשקשים על נקבים והם מגינים שלא יכנס חץ בנקבים.
 וככה הוא מעשה הצדקה:

וביאור הענין כי גדולה צדקה מכל המצות שמהן
 נעשי' לבושי' להנשמה הנמשכי' מאור א"ם
 ב"ה מבחי' סובב כל עלמין (כמבואר הפי' ממכ"ע וסובב
 כ"ע בלק"א ע"ש) באתערותא דלתתא היא מצות ה'
 ורצון העליון ב"ה. ועיקר המשכה זו מאור א"ם ב"ה
 הוא לבוש ואור מקיף ל"ם דאבי"ע המשתלשלות מעילה
 לעילה וממדרגה למדרגה כו' הנקראות בשם ממלא כ"ע.
 פי' כי אור א"ם ב"ה מתלבש ומאיר בתוך כל השתלשלו'
 הע"ס דאבי"ע והוא המאציל הע"ס דאצילות המשתלשלו'
 לבי"ע ע"י צמצום עצום המבואר בע"ח ונקרא אור פנימי.
 וע"י קיום המצות נמשך אור מקיף הנ"ל ומאיר תוך הע"ס
 דאבי"ע ומתייחד עם האור פנימי ונקרא יחוד קוב"ה
 ושכינתו כמ"ש במ"א. ומהארה דהארה מאור מקיף הנ"ל
 ע"י צמצום רב נעשה לבוש לבחי' נר"ן של האדם בג"ע
 התחתון והעליון שיוכלו ליהנות ולהשיג איזה השגה
 והארה מאור א"ם ב"ה כמ"ש במ"א. וזה שאמרו רז"ל שכר
 מצוה בהאי עלמא ליכא. כי בעוה"ז הגשמי ובעל גבול
 וצמצום רב ועצום מאד מאד א"א להתלבש שום הארה
 מאור א"ם ב"ה כ"א ע"י י"ם הנקראים גופא בזוה"ק. חסד
 דרועא ימינא כו'. לפי שכמו שאין ערוך לו להגוף הגשמי
 לגבי הנשמה כך אין ערוך כלל ל"ם דאצילות לגבי
 המאציל העליון א"ם ב"ה. כי אפי' ח"ע שהיא ראשיתן
 היא בבחי' עשיה גופנית לגבי א"ם ב"ה כמ"ש
 בלק"א. ואי לזאת במעשה הצדקה וגמ"ח שאדם
 אוכל מפירותיהן בעוה"ז יש נקבים עד"מ בלבוש
 העליון המקיף על גופא הם הכלים די"ם. להאיר
 מהם ולהשפיע אור ושפע מחסד דרועא ימינא אורך
 ימים בעוה"ז הגשמי ועושר וכבוד מדרועא שמאלא.
 וכן בתפארת. והוד והדר וחדוה וכו': אך כדי שלא
 ינקו החיצונים למעלה מאור ושפע המשתלשל ויורד
 למטה מטה עד עוה"ז הגשמי. וכן למטה להגין על
 האדם ולשמרו ולהצילו מכל דבר רע בגשמיות
 וברוחניות. לזאת חוזר ומאיר אור המקיף וסותם
 הנקב עד"מ. כי הוא מבחי' א"ם וסובב כ"ע כנ"ל.
 וזהו שאמרו רז"ל מצטרפת לחשבון גדול דייקא כי
 גדול ה' ומהולל מאד בלי סוף ותכלית וגבול [ח"ו]: